

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/189/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115217816
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5115217816.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v spore žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Ul. Štefanovičova 4, Bratislava, IČO : 00 585 441, právne zastúpený JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom so sídlom: Vajnorská 55, 831 03 Bratislava, proti žalovanému: V. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., Ku A. XXX/XX, právne zastúpený JUDr. Marcelom Šmehýlom, advokátom so sídlom V.a Dlabáča 2/978, Žilina, o zaplatenie 16.737,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 9.6.2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia 16.737,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% p.a. zo žalovanej sumy odo dňa 23.04.2014 až do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.10.2011 o 06:30 hod viedol žalovaný motorové vozidlo VW Golf EČ: J pričom neprispôbil rýchlosti jazdy, následkom čoho zišiel mimo cesty, kde narazil do stromu. Žalovaný bol podrobený dychovej skúške na alkohol s výsledkom 1,93 promile. Vozidlo ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda, bolo v čase poistnej udalosti u žalobcu poistené pre zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vznik poistnej udalosti - nehody zo dňa 23.10.2011, bol žalobcovi oznámený poškodeným. Poistná udalosť bola žalobcom zaevidovaná pod č. 9519687890. Poverený likvidátor žalobcu vykonal šetrenie poistnej udalosti, a v súlade s Občianskym zákonníkom a poistnou zmluvou vyhotovil výpočet výšky poistného plnenia a navrhovateľ na základe toho uhradil dňa 22.03.2013 poškodenému, poistné plnenie vo výške 16.737,50 €.

3. Poukázal na to, že na základe § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, má poisťovateľ proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Poverený likvidátor žalobcu navrhol uplatniť voči žalovanému náhradu časti poskytnutého poistného plnenia vo výške 100%, t.j. sumu 16.737,50 €. Žalobca vyzval žalovaného výzvou zo dňa 02.04.2014 na úhradu regresného dlhu a napriek tomu žalovaný žalobcovi dobrovoľne nič neuhradil. Preto sa podľa názoru žalobcu žalovaný v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka dostal do omeškania so splnením svojho peňažného dlhu, čím, žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania v súlade s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1993 Z.z., ktorý si žalobca uplatňuje odo dňa 23.04.2014 t.j. 15 dní od prevzatia výzvy.

4. Vo veci vydal súd dňa 07.09.2015 platobný rozkaz č.k. 14C/189/2015, ktorým podanej žalobe vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, ktorý zdôvodnil tým, že nesúhlasí s nárokom žalobcu. Popieral oprávnenosť náhrady, ktorá bola zo strany poisťovne poskytnutá poškodenému M. O.. Namietal, že poisťovateľ nezohľadnil pri výplate poistného plnenia i ďalšie skutočnosti, a to predovšetkým mieru zavinenia poškodeného pri vzniku škody na zdraví.

5. Svoje výhrady odôvodnil tým, že podľa lekárskej správy utrpel M. O. viacpočetné zranenia, ktoré boli spôsobené hlavne tým, že M. O. nebol pripútaný, a to aj napriek tomu, že bol upozornený, aby tak spravil. Pokiaľ by bol poškodený výzvu uposlúchol, k vážnym poraneniam by nedošlo. Pre porovnanie poukázal na to, že na zadnom sedadle sedel spolu s poškodeným i E. L., ktorý vzhľadom k tomu, že uposlúchol výzvu a pripútal sa, neutrpel takmer žiadne zranenia. Žalobca pri určení výšky poistného plnenia v prospech poškodeného M.a O. zohľadnil skutočnosť, že poškodený nasadol do vozidla k vodičovi pod vplyvom alkoholu. Pokiaľ správanie poškodeného má podľa žalobcu vplyv na výšku poistného plnenia, mal skúmať aj ďalšie okolnosti prípadu. Ako je zrejmé z vyššie uvedeného porovnania zdravotného stavu poškodeného M.a O. a spolujazdca E. L., rozhodujúcim faktorom pre vznik škody na zdraví poškodeného bolo nepripútanie sa bezpečnostným pásom. Pretože M. O. výzvu, aby sa pripútal ignoroval, považuje žalovaný toto jeho konanie za rovnako závažnú príčinu následku, ako to, že spôsobil dopravnú nehodu. Pokiaľ by sa M. O. pripútal, nehoda by nespôsobila žiadne zo zranení, ktoré utrpel. Je potrebné uviesť, že povinnosť pripútať sa nevyplýva iba z generálnej prevenčnej povinnosti (§415 OZ), ale je aj zákonnou povinnosťou zakotvenou v § 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. Pre dokreslenie celej situácie pred nehodou žalovaný uviedol, že poškodený nasadol do auta napriek jeho nesúhlasu a odmietol vystúpiť. Okolnosti ohľadom správania sa poškodeného vykresľujú predovšetkým svedecké výpovede spolujazdcov E. L. a M. C. v trestnom konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod spis. zn. 35T/7/2012. Vo svetle vyššie uvedených skutočností je žalovaný názoru, že miera zavinenia poškodeného pri vzniku škody je rovnako vážna ako miera žalovaného a je potrebné túto pre spravodlivé rozhodnutie posudzovať. Obdobnú situáciu rozhodoval Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod spis. zn. 18C/110/2013, kde žalobca požadoval náhradu za poskytnuté poistné plnenia za vyplatené bolestné. Rozsudkom č.k. 18C/110/2013-121 zo dňa 18.10.2013 súd zaviazal žalovaného zaplatiť dlžnú sumu žalobcovi, avšak iba v rozsahu zodpovedajúcom 50 % spôsobenej škody na zdraví. Pomer zavinenia považoval okresný súd v uvedenom konaní za adekvátny, nakoľko bol poškodený tiež pod vplyvom alkoholu, musel mať vedomosť, že pod vplyvom alkoholu je aj žalovaný a napriek tomu nastúpil do vozidla, nastúpil do vozidla napriek nesúhlasu žalovaného a ostatných spolujazdcov a zároveň nepoužil bezpečnostné pásy, hoci bol na to vyzvaný a je to jeho zákonná povinnosť. Súd mal za to, že pokiaľ by sa poškodený pripútal, nedošlo by k vážnym poraneniam. Rozsudok prvostupňového súdu bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Žilina zo dňa 14.4.2014. Poukázal aj na to, že obdobne rozhodol Okresný súd Žilina aj vo veci vedenej pod spis. zn. 7C/86/2015, kde zamietol návrh Všeobecnej zdravotnej poisťovne na náhradu poistného plnenia z dôvodu zohľadnenia miery zavinenia poškodeného vo výške 50 %. Žalovaný namietal aj bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia stanovené MUDr. Stanislavom Kollárom v rozsahu 1638 bodov. Podľa jeho názoru je lekársky posudok nadhodnotený a žiadal vykonať znalecké dokazovanie, ktoré by objektívne stanovilo skutočnú mieru sťaženia spoločenského uplatnenia. Poukázal na práva žalobcu v zmysle § 12 ods. 1 písm. a) z. č. 381/2001 Z.z. na náhradu poistného plnenia, avšak požaduje, aby bola miera sťaženia spoločenského uplatnenia stanovená objektívne a žalovaný bol zaviazaný na náhradu poistného plnenia v rozsahu, v akom sa na poškodení zdravia M.a O. podieľa, t. j. v rozsahu 50 %.

6. Vo veci súd nariadil pojednávanie. Na pojednávaní sporové strany zotrvali na svojich zisteniach.

7. Žalobca namietal obranu žalovaného s vyslovením názoru, že je možné postaviť na roveň to, že spolujazdec nebol pripútaný a nastúpil do vozidla s vedomím, že vodič je pod vplyvom alkoholu s tým, že niekto viedol a sadol si za motorové vozidlo v takomto stave opitosti. Poukázal na to, že niektoré osoby, ktoré nemusia byť zo zákona pripútané. Tiež uviedol, že ak žalovaný poukázal na dva rozsudky v ktorých súd ustálil zodpovednosť v rozsahu krátenia regresného nároku na 50 % z dôvodu, že osoba nebola pripútaná, že nesúhlasila s tým, aby nastúpila do vozidla a že tiež bola v podnapitom stave súd druhej inštancie sa nestotožnil s právnym posúdením veci okresného súdu a vyslovil názor, že predmetom konania okresného súdu v žiadnom prípade nemalo byť posúdením miery zavinenia poškodeného. Poukazoval na protispoločenské konanie žalovaného, ktorý viedol vozidlo s 1,93 promile alkoholu v krvi, kedy ohrozoval ľudí okolo, nielen tých v aute. Takéto konanie nie je možné ospravedlniť tým, že

niekto bol opitý a nebol pripútaný. Opätovne zdôrazňoval, že Krajský súd v Žiline vo svojej judikatúre výslovne vylúčil možnosť miery spoluzavinenia poškodeného, kde krajský súd výslovne uviedol, že okresný súd mal hodnotiť primeranosť zníženia uplatneného nároku výlučne v závislosti od osobných, zárobkových a majetkových pomerov poisteného, teda žalovaného a od okolností za ktorých došlo ku škode. Tiež uviedol, že ak by bolo plnené nad rámec nároku, môže sa žalovaný domáhať vrátenie plnenia od poškodeného, avšak regresný nárok musí uhradiť, jedná sa o právo poisťovne.

8. V súvislosti s posudkom MUDr. Mészárosovej vyslovil názor, že žalobca ako poisťovňa si plnil svoju zákonnú povinnosť, pričom žalovaný sa mal možnosť brániť, nakoľko už z trestného konania bolo zrejmé, že sa uplatňujú nároky za poškodenie zdravia, kde boli predložené aj ZP. Poškodení boli odkázaní na občianskoprávne konanie s nárokom na náhradu škody. Nepriznanie nároku v tomto konaní by bolo v rozpore s dobrými mravmi, pretože by bola poškodená poisťovňa, ktorá si plnila svoju zákonnú povinnosť a trpela by vlastne nečinnosťou žalobcu. Tiež namietal, že súd už nemôže pri regresnom nároku skúmať, či vlastne vznikla alebo nevznikla škoda. Predmetom sporu je regresné právo nie výška nároku zo sťaženia spoločenského uplatnenia.

9. Žalovaný poukázal na to, že si je vedomý, že v konaní 18C/110/2013 odvolací súd nepotvrdil právnu argumentáciu súdu prvej inštancie, však výrok rozsudku potvrdil, to znamená, že so základom argumentácie nároku žalovaného sa stotožnil. Napriek uvedenému zotrval na svojej argumentácii a žiadal, aby ju súd zväžil, nakoľko sa jedná o právny názor, ktorý nie je záväzný. Poukázal tiež na to, že sa s poškodeným M. niekoľkokrát stretol a nebadal na ňom žiadne známky fyzickej alebo psychickej poruchy. Teda znalecký posudok nezodpovedá realite a posudok žiadal preskúmať, najmä z dôvodu spolupráce VOTUM centrum odškodnenia a.s. so znalcami a možnou predpojatosťou, o čom môže svedčiť navyšovanie nárokov a len vyplatenie sumy 4.000 eur spoločnosťou poškodenému. Poukázal na situáciu žalovaného, ktorý ostal invalidný, pracuje za hodinovú mzdu 2,328 eur a ani splátku vo výške 100 eur mesačne nebude schopný splácať.

10. K odkazu žalobcu, že žalovaný sa môže obrátiť na poškodeného s vrátením nárokov poukázal na § 13 zák. o PZP, ktorý uvádza, že ak má poistený proti poškodenému právo na vyplatenie sumy, prechádza toto právo na poisťovateľa, ak za poisteného túto sumu zaplatil alebo ju za neho vypláca a preto žalovaný absolútne stratil právo domáhať sa vrátenia nejakej neoprávnene vyplnenej sumy od poškodeného, pretože toto právo prešlo na poisťovateľa. Prebiehajúce konanie považoval za jediné, v ktorom žalovaný môže uplatniť svoju obranu, pretože nikdy až do tohto konania nebol oboznámený so znaleckým posudkom MUDr. Kollára.

11. V konaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a súkromných znaleckých posudkov.

12. Súd zistil, že žalovaný bol trestným rozkazom č.k. 35T/7/2012 uznaný vinným, že viedol v stave vylučujúcom spôsobilosť s 1,93 promile alkoholu v krvi svoje vozidlo zn. Volkswagen Golf. ev, č.: ZA XXXES po ceste i 64 v smere z Rajca do Žiliny, pričom v úseku cesty km. 184,6, pri výjazde z miernej ľavotočivej zákruty neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a nejazdil pri pravom okraji vozovky, prešiel do protismeru a následne zišiel mimo vozovku vpravo, kde čelne narazil do stromu, pričom spolujazdec vpravo vzadu M. O. utrpel viacpočetné krvácanie do mozgu s obrazom axonálneho poškodenia, zakrvácanie pod tvrdú plenu mozgovú v čelovej oblasti obojstranne, zlomeninu spodiny lebečnej v oblasti prednej jamy s nahromadením voľného vzduchu vnútri lebky, zlomeniny čelustných dutín obojstranne, poúrazový organický psychosyndróm, viacpočetné pomliaždenia tváre, ťažké pomliaždenie hrudníka s podozrením na zlomeninu hrudnej kosti, viacpočetné pomliaždenia pravých pľúc pomliaždenie steny brušnej v oblasti okolo pupka vpravo, vynútenú trepanáciu pre zavedenie snímača vnútrolebkového tlaku, komplikujúcu infekčnú pansinusitídu s PN najmenej 4 mesiace, spolujazdec vpredu E. C. utrpel ľahký otras mozgu, pohmoždenie tváre v oblasti nosa s prechodným krvácaním z nosa, pomliaždenie steny hrudnej vľavo, pomliaždenie ľavého laktia a predlaktia s PN najmenej 10 dní.

13. Znalec MUDr. Stanislav Kollár v znaleckom posudku na žiadosť zadávateľa Votum Centrum odškodnenia konštatoval, že u poškodeného M.a O., nar. 2.8.1992, preukázateľne došlo v súvislosti s vážnym poškodením mozgu, ktoré utrpel pri škodovej udalosti, dopravnej nehode zo dňa 23.10.2011, k rozvoju vážnej duševnej poruchy, tzv. organickej poruchy osobnosti, ktorá sa u neho konkrétne prejavuje

ľahkým až stredne ťažkým poklesom kognitívnych (poznávacích, rozumových) funkcií, t.j. oslabením najmä intelektových a pamäťových schopností a závažnými nežiadúcimi zmenami jeho osobnosti (jedná sa o poškodenie takých častí mozgu, pre ktoré je typický rozvoj práve závažných nežiadúcich zmien osobnosti). Jeho osobnosť zostala trvalé nežiaduco zmenená so zvýšenou dráždivosťou, impulzivitou, konfliktogénnosťou, znížením zábran, odbrzdenosťou, dezinhibíciou v správaní, zníženou toleranciou záťaže a frustrácie, nekritičnosťou a bagatelizáciou, v dôsledku čoho u neho dochádza k tzv. sekundárnemu (druhotnému) škodlivému požívaniu alkoholických nápojov so zvýrazňovaním týchto nežiadúcich prejavov. Prognóza organickej poruchy osobnosti ustálenej rok od úrazu je vo všeobecnosti, aj v tomto konkrétnom prípade, nepriaznivá, porucha je liečbou neovplyvniteľná. Porucha má a bude mať nepriaznivý dopad na bežné fungovanie poškodeného vo všetkých zložkách - osobnom, pracovnom, rodinnom aj spoločenskom živote.

14. Sťaženie spoločenského uplatnenia z hľadiska duševných porúch u M.a O., nar. 2.8.1992, ktoré sa neho rozvinuli ako priamy a jednoznačný následok vážneho poškodenia mozgu, ktoré utrpel pri škodovej udalosti, dopravnej nehode dňa 23.10.2011, hodnotil v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia pod položkou č. 253. vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy (rozsah bodov 260 -1 560) počtom 910 bodov a bodové hodnotenie vzhľadom na vek poškodeného v čase škodovej udalosti v zmysle paragrafu § 10 ods. 4 navýšil o 80%, teda celkovo počtom 1638 bodov. Uviedol, že zdravotný stav poškodeného z hľadiska duševných porúch, ktoré sa rozvinuli v súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou možno považovať za ustálený k mesiacu november 2012.

15. Znalkyňa MUDr. Denisa Meszárosová na základe požiadavky žalovaného po vyšetrení poškodeného v znaleckom posudku č. 43/2017 konštatovala, že zo zdravotnej dokumentácie poškodeného vyplýva, že poškodený nebol okrem jednodňových pobytov v opitosti liečený na psychiatrii, nenavštevoval psychológa v súvislosti s traumou spôsobenou dopravnou nehodou, nemá zníženú ani obmedzenú pracovnú schopnosť, dokonca pracuje v trojzmennej prevádzke. U poškodeného nie je prítomná neurologická symptomatika, záznamy EEG boli negatívne, zmeny nešpecifické a vývoj epilepsie bol vylúčený. Znalkyňa považovala za potrebné uviesť, že napriek ďalším úrazom hlavy (pád z bicykla) a stavom opakovanej ťažkej opitosti sa u poškodeného epilepsia nevyvinula, z čoho okrem iného možno usudzovať, že poškodenie mozgu nebolo trvalé. Zdôraznila, že dňa 11.12.2017 bol poškodený psychodiagnosticky vyšetrený PhDr. Mgr. Elenou Fortis, ktorú znalkyňa prizvala pre potreby znaleckého vyšetrenia ako konzultanta. Dôvodom bolo porovnanie predchádzajúcich výsledkov psychodiagnostického vyšetrenia v súvislosti s prípadnou progresiou stavu poškodeného. V konzultačnom psychologickom posudku Dr. Fortis uviedla podrobne aj s výsledkami použité metódy a v závere konštatuje, že intelektové schopnosti poškodeného nie sú znížené na podklade poškodenia CNS a nález je z hľadiska organicity negatívny. Na základe ZD, znaleckého vyšetrenia, podkladov ktoré si znalkyňa zadovážila na objektivizáciu zdravotného a psychického stavu poškodeného (vyjadrenie zamestnávateľa) a psychodiagnostického vyšetrenia (príloha ZP č.2) znalkyňa dospela k záveru, že poškodený netrpí organickým poškodením mozgu vzniknutým v súvislosti s dopravnou nehodou. Ďalej znaleckého posudku vyplýva, že poškodený sa od inkriminovanej nehody neliečil a nelieči sa ani v súčasnosti na žiadne somatické, či duševné ochorenia, riadne pracuje v trojzmennej prevádzke a primerane sa aj v porovnaní s premorbídnou úrovňou uplatňuje vo všetkých sférach života. Znalkyňa tiež ustálila, že zdravotný stav poškodeného je ustálený v longitudinálnom priebehu (osovom priebehu), prebehol dostatočne dlhý čas od dopravnej nehody (6 rokov) na to, aby boli objektívne posúdené trvalé následky poškodenia duševného zdravia poškodeného.

16. Súd z rozhodnutia sociálneho poistenia zistil, že žalovanému bola priznaná dôchodková dávka a percento úrazovej renty pre pokles schopnosti vykonáva zárobkovú činnosť o 70% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

17. Z výpisov z účtu súd zistil, že žalovaný uhrádza mesačne žalobcovi sumu 100 eur, ktorou spláca svoje záväzky.

18. Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zák. č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ má proti poisťníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky.

19. Podľa § 12 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ má proti poistenému, ktorý nie je poistníkom, nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky.

20. Podľa § 12 ods. 3 zák. č. 381/2001 Z.z. výška náhrady poistného plnenia alebo jej časti, na ktorú vznikne poisťovateľovi nárok podľa odseku 1 alebo 2, nesmie presiahnuť úhrn poistných plnení, ktoré poisťovateľ vyplatil z dôvodu poistnej udalosti.

21. Podľa § 13 zák. č. 381/2001 Z.z. ak má poistený proti poškodenému alebo inej osobe právo na vrátenie vyplatennej sumy, na jej zníženie alebo na zastavenie jej výplaty, prechádza toto právo na poisťovateľa, ak za poisteného túto sumu zaplatil alebo ju za neho vypláca.

22. Podľa § 2 zák. č. 381/2001 Z.z. poistnou udalosťou vznik povinnosti poisťovateľa alebo kancelárie nahraďiť vzniknutú škodu.

23. Podľa § 11 ods. 3 zák. č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

24. V konaní nebolo sporné, že žalovaný zaviniel dopravnú nehodu motorovým vozidlom Volkswagen Golf. ev, č.: ZA XXXES, ktoré viedol v stave vylučujúcom spôsobilosť s 1,93 promile alkoholu v krvi pri výjazde z miernej ľavotočivej zákruty neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a nejazdil pri pravom okraji vozovky, prešiel do protismeru a následne zišiel mimo vozovku vpravo, kde čelne narazil do stromu, pričom spolujazdec vpravo vzadu M. O. utrpel viacpočetné krvácanie do mozgu s obrazom axonálneho poškodenia, zakrvácanie pod tvrdú plenu mozgovú v čelovej oblasti obojstranne, zlomeninu spodiny lebečnej v oblasti prednej jamy s nahromadením voľného vzduchu vnútri lebky, zlomeniny čelustných dutín obojstranne, poúrazový organický psychosyndróm. viacpočetné pomliaždenia tváre, ťažké pomliaždenie hrudníka s podozrením na zlomeninu hrudnej kosti, viacpočetné pomliaždenia pravých pľúc pomliaždenie steny brušnej v oblasti okolo pupka vpravo, vynútenú trepanáciu pre zavedenie snímača vnútrolebkového tlaku, komplikujúcu infekčnú pansinusitídu s PN najmenej 4 mesiace. Za uvedené konanie bol žalovaný aj právoplatne odsúdený.

25. Súd tiež zistil a v konaní nebolo sporné, že žalobca ako poisťovateľ vozidla ktorým bola spôsobená nehoda podľa zák. č. 381/2001 Z.z. plnil za žalovaného spoločnosti VOTUM centrum odškodnenia a.s. sumu 16.737,50 eur z uplatneného nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia 1.638 bodov x 15,72 eur, t.j. 25.750 eur a náklady na lekárske posudky 343,96 eur. Dôvodom zníženého plnenia bolo, že poškodený sa viedol v MV vedenom vodičom pod vplyvom alkoholu.

26. Súd druhej inštancie v konaní 11Co/23/2014 z totožného skutku pre nároky vyplatené poškodenému titulom bolestného uviedol, že „... v tomto smere odvolací súd dal navrhovateľovi za pravdu, keďže ust. § 12 ods. 1 písm. a) zákona č.381/2001 Z. z. je špeciálnym ustanovením k § 826 Občianskeho zákonníka týkajúce sa postihu proti poistenému v prípade, ak poistený spôsobí škodu následkom požitia alkoholu alebo návykových látok, kedy má poistiteľ právo proti poistenému na primeranú náhradu toho, čo za neho plnil. Z uvedeného možno vyvodiť, že postih poisťovne je odôvodnený len vtedy, ak príčinou vzniku škody bol uvedený stav poisteného, t. j. odporcu a medzi týmto stavom a vznikom škody musí byť daná príčinná súvislosť, ako tomu bolo v danom prípade, čo vyplýva zo správne zisteného skutkového stavu prvostupňovým súdom. Ustanovenie § 826 Občianskeho zákonníka všeobecne stanovuje o

primeranej náhrade toho, čo poisťovateľ, v tomto prípade navrhovateľ, plnil za poisteného, t. j. odporcu. Navrhovateľ má svoje postihové právo primerane znížiť v závislosti od osobných, zárobkových a majetkových pomerov poisteného a od okolností, za ktorých došlo ku škode. Takéto uplatnenie nároku má plniť výchovný účel, nie existenčne ohroziť poisteného. V súlade s účelom všeobecnej právnej úpravy treba vykladať špeciálne ustanovenie zákona č. 381/2001 Z. z. v § 12 ods. 1 písm. a), podľa ktorého má poisťovateľ právo žiadať náhradu poistného plnenia alebo jeho časti. Keďže v konaní bolo jednoznačne preukázané, že odporca viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, pričom v čase spáchania nehody dosiahol vek 20 rokov, bol nezamestnaný a bez príjmu. Za daných okolností je podiel, ktorým bol postihnutý odporca v súvislosti s poistným plnením dostatočný a spĺňajúci limit primeranosti, preto rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil, avšak z iných právnych dôvodov, ako to urobil prvostupňový súd. Okresný súd nesprávne posudzoval nárok uplatnený navrhovateľom ako nárok na regresnú náhradu v nadväznosti nato sa nadbytočne zaoberal posudzovaním spoluzavinenia poškodeného na vzniknutej škode v zmysle § 441, § 444 a § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj porušením predpisov o cestnej premávke podľa § 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke poškodeným M. H.. Správne mal okresný súd hodnotiť primeranosť zníženia uplatneného nároku výlučne v závislosti od osobných, zárobkových a majetkových pomerov poisteného, teda odporcu a od okolností, za ktorých došlo ku škode. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že navrhovateľom uplatnený nárok proti odporcovi má plniť predovšetkým výchovný účel a vychádzajúc z okolností súdnej veci nie je dôvodné priznať navrhovateľovi ako primeranú náhradu sumu prevyšujúcu priznané plnenie (5.355,- eur), čo predstavuje 80 % plnenia poisťovne poškodenému“.

27. Obdobne súd druhej inštancie v konaní 10Co/703/2015 v konaní z totožného skutku o nároku Všeobecnej zdravotnej poisťovne uviedol, že vylučuje aplikáciu inštitútov súkromného práva (napríklad spoluzavinenia na vzniku škody). Nadväzne je nutné súhlasiť s argumentom odvolateľa, že otázka miery spoluzavinenia poškodeného nie je dôležitá, významným a rozhodujúcim je totiž samotný fakt, že tretia osoba protiprávnym konaním spôsobila úraz, resp. iné poškodenie zdravia poistenca navrhovateľa. Okresný súd bližšie nevysvetlil, prečo nárok podľa § 42 ods. 4 písm. a/ zák. č. 577/2004 Z.z. považoval za nárok vo svojej podstate majúci povahu náhrady škody. Ide teda viac o konštatovanie, ako o výsledok konkrétnych úvah. Zásadný rozdiel oproti náhrade škody (ako typickému občianskoprávnemu, resp. súkromnoprávnemu inštitútu) je v prípade regresného nároku v zmysle § 42 ods. 4 písm. a/ zák.č. 577/2004 Z.z. daný práve jeho základom vo verejnom práve - v systéme verejného zdravotného poistenia. Právny predpis verejného práva ani nemá prečo upravovať inštitút spoluzavinenia. Takýmto právnym predpisom je vo vzťahu k eventualite určitej moderácie (súdom) vlastný prístup prostredníctvom odstránenia neprimeraných tvrdomí zákona, na ktorý prístup však konkrétny konajúci subjekt musí mať dané osobitné zákonné splnomocnenie. Zrejme len termín „zavineným protiprávnym konaním“ použitý v ustanovení § 42 ods. 4 písm. a/ zák. č.577/2004 Z.z. môže navodzovať dojem obdobnosti povahy predmetného nároku s nárokom na náhradu škody. Použitie prívlastku „zavineným“ - popri prívlastku „protiprávnym“ - nesmeruje k zisťovaniu rozsahu(spolu)zavinenia poškodeného, ale je zdôraznením zodpovednosti tretej osoby za protiprávne konanie. To čiastočne súvisí aj s tým, že treťou osobou môže byť tiež právnická osoba a súčasne nadväzuje nato, že zavinenie bolo spravidla konštatované v inom samostatnom (súdom alebo administratívnom)konaní. Krajský súd za dôvodnú považuje odvoláciu námietku navrhovateľa o samostatnom (sui generis)právnom charaktere regresného nároku v zmysle § 42 ods. 4 písm. a/ zák. č. 577/2004 Z.z. (citovaný v napadnutom rozhodnutí). Jeho základom je systém verejného zdravotného poistenia, v rámci ktorého navrhovateľ poskytol svojmu poistencovi (poškodený K. N.) zdravotnú starostlivosť v súvislosti so zraneniami utrpenými pri dopravnej nehode spôsobenej odporcom. Samozrejme, predmetná zdravotná starostlivosť má svoj finančný ekvivalent, ktorý je vyjadrený vo vyčíslení súvisiacich nákladov. V súdnej veci ide celkovo o sumu 7.734,39 eur, ktorú výšku odporca žiadnym spôsobom nerozporoval (osobitne z hľadiska časového rozsahu a konkrétnych foriem poskytnutej zdravotnej starostlivosti).Zákonnými podmienkami pre vznik nároku zdravotnej poisťovne na dotknutú regresnú náhradu jednak poskytnutie zdravotnej starostlivosti jej poistencovi a jednak skutočnosť, že k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia tohto poistenca došlo zavineným protiprávnym konaním tretej osoby. V súdnej veci obe podmienky boli naplnené, čo nenamieta ani žalovaný. Zároveň je nepochybné, že ide o nárok vzniknutý v oblasti verejného práva, čo už zo svojej podstaty. Za nie vecne primeraný považuje krajský súd odkaz súdu prvého stupňa na rozhodnutie Okresného súdu Žilina v inej veci (č. k. 18C/110/2013-121 z 18.10.2013), vrátane pomerne rozsiahleho citovania z jeho odôvodnenia. Hoci okresný súd uviedol aj súvisiace odvolacie rozhodnutie - rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/23/2014 zo dňa 14.4.2014 - „opomenul“ potvrdenie označeného prvostupňového rozsudku z iných dôvodov. V ich rámci odvolací súd tiež vyslovil:

„Okresný súd...sa nadbytočne zaoberal posudzovaním spoluzavinenia poškodeného na vzniknutej škode v zmysle § 441, § 444 a § 449 ods.1 Obč. zák.. Inými slovami, v konečnom dôsledku nebolo v danom súdenom prípade pri hodnotení regresného nároku poisťovne z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vyslovené oprávnenie súdu moderovať dotknutý nárok s poukazom na spoluzavinenie poškodeného“.

28. S poukazom na vyslovené právne závery ako aj argumentáciu žalobcu súd osobitne zdôrazňuje, že v konaní sa nezaoberal možnosťou zníženia náhrady pre správanie poškodeného, resp. spoluvinu (§ 441 Obč. zák.), ale tým, či žalobca vyplatil nárok zodpovedajúci spôsobenej škode, ktorú mal žalovaný spôsobiť poškodenému. (Namietanie spoluviny podľa názoru súdu je možné vtedy, ak poistený či poistenc namietali poisťovní ich úplné alebo čiastočné zavinenie.) Totiž poisťovňa má regresný nárok len vtedy, ak plnila vzniknutú škodu. Takýto nárok nemôže vzniknúť vtedy, ak hoci poisťovňa plnila, plnila na základe nesprávne vykonaného šetrenia teda nehradila ujmu, ale len deklarované nároky, ktoré v skutočnosti nenastali. V prípade nesprávne vykonaného šetrenia (keď škoda reálne nevznikla alebo bola v menšom rozsahu) je možné uplatniť regresnú náhradu len vtedy, ak by dal k tomu pokyn poistený alebo s tým minimálne súhlasil (výšku odobril) prípadne o nároku mal vedomosť, ale námietky nevzniesol. Poisťovňa je považovaná za odborne spôsobilú osobu a pri likvidácii poistných udalostí musí byť viac odborne ostražitá ako „bežná“ osoba, ktorá by škodu hradila v prípade, ak by nebola povinnosť plniť z poistenia.

29. V konaní nebolo preukázané, že by vôbec mal žalovaný vedomosť o uplatnenom nároku poškodeného, jeho základe či výške a vôbec, že mal možnosť niečo namietať. Samozrejme, nie je povinnosťou poisťovne „konzultovať“ plnenie s poisteným alebo tým, kto škodu spôsobil, ale nemôže sa zbaviť zodpovednosti za nesprávne posúdenie nároku poškodeného, ak ten kto škodu spôsobil alebo za škodu zodpovedá sa nemal možnosť k nároku vyjadriť, namietať jeho existenciu, zodpovednosť, príčinnú súvislosť a pod.. (obdobne ako neuznanie zodpovednosti pri škodovej udalosti). Škoda predstavuje skutočnú ujmu a vzniká spôsobením škody nie tým, že nárok v určitom rozsahu je uhradený. O výške škody nemôže rozhodnúť poisťovňa tým, že vyplatí poistné plnenie za poisteného. Voči plneniu nemožno namietať vo vzťahu k poškodenému, ale ak chce uplatniť alebo môže uplatniť regresný nárok, poistné plnenie nemôže priamo určiť výšku škody. Poisťovňa sa teda môže domáhať regresného nároku v rozsahu škody uhradenej poistných do výšky poistného plnenia.

30. V danom prípade súd mal zo znaleckého posudku na základe šetrení poškodeného po uplynutí primeranej doby pre zistenie následkov zranení (na rozdiel od posudku predloženého poškodeným po jednom roku od nehody), že u poškodeného nie je prítomná neurologická symptomatika, záznamy EEG boli negatívne, zmeny nešpecifické a vývoj epilepsie bol vylúčený. Napriek ďalším úrazom hlavy a stavom opakovanej ťažkej opitosti sa u poškodeného epilepsia nevyvinula, z čoho okrem iného možno usudzovať, že poškodenie mozgu nebolo trvalé. Intelektové schopnosti poškodeného nie sú znížené na podklade poškodenia CNS a nález je z hľadiska organicity negatívny, poškodený netrpí organickým poškodením mozgu vzniknutým v súvislosti s dopravnou nehodou, pričom poškodený sa od inkriminovanej nehody neliečil a nelieči sa ani v súčasnosti na žiadne somatické, či duševné ochorenia, riadne pracuje v trojzmennej prevádzke a primerane sa aj v porovnaní s premorbídnou úrovňou uplatňuje vo všetkých sférach života. Znalkyňa tiež ustálila, že zdravotný stav poškodeného je ustálený v longitudinálnom priebehu (osovom priebehu), prebehol dostatočne dlhý čas od dopravnej nehody (6 rokov) na to, aby boli objektívne posúdené trvalé následky poškodenia duševného zdravia poškodeného.

31. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

32. Teda ak poškodený nemá žiadne trvalé následky, neutrpel v tomto smere žiadnu škodu, nebol obmedzený v obvyklom spôsobe života, niet čo odškodňovať za sťaženie spoločenského uplatnenia. Pre súd je irelevantné, či plnenie bolo na základe predstierania symptómov, manipulácie alebo podvodu. Súd považoval vzhľadom na rozsah vyšetrení, nie len vyšetrením pohovorom a obsahom zdravotnej dokumentácie (MUDr. Kollár), ale aj vyšetrením mozgu, jeho aktivity a celkového stavu, posudok MUDr. Mészárosovej za preukaznejší, najmä v spojení so zistenými skutočnosťami zo života poškodeného (práva, aj lekárske záznamy). Hoci žalobca žiadal vykonať konfrontáciu znalcov, súd tento dôkaz nevykonával, nakoľko nie je v jeho schopnostiach posúdiť a vyhodnotiť prípadné odlišné odborné

závery, ale umožnil žalobcovi predložiť na túto skutočnosť súkromný znalecký posudok. V prípade rozporov, by súd mohol nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie, avšak žalobca posudok nepredložil a skutkové zistenia znalca nespochybnil, resp. žiadnymi tvrdeniami účinne nepoprel. Navyiac, na nariadené pojednávanie nežiadal predvolať znalca, jeho účasť nezabezpečil a ani sám sa nedostavil. V poslednom podaní tiež na tomto procesnom návrhu netrval.

33. Pokiaľ žalobca poukazoval na vyššie uvedené závery odvolacích súdov, súd sa s nimi rovnako stotožňuje. Súd opätovne uvádza, že neskúmal výšku bodového hodnotenia SSU ale to, že vôbec utrpel poškodený škodu.

34. Rovnako sa súd stotožňuje aj so stanovením rozsahu regresu a v tejto súvislosti poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR z 31. januára 2019, sp. zn. IV. ÚS 377/2018 v ktorom vyslovil názor, že „Regresná náhrada má plniť výchovný a nie likvidačný účel, a má zohľadniť okolnosti, za ktorých došlo k vzniku škody. Primeranosť náhrady možno ustáliť skúmaním výšky sumy vyplatené z titulu poistenia (pri zohľadnení, či ide o sumu konečnú alebo o sumu, ktorá sa v budúcnosti bude zvyšovať), zohľadnením okolností, za ktorých škoda vznikla, a tiež skúmaním osobných, zárobkových a majetkových pomerov toho, kto škodu spôsobil. Až posúdením týchto troch komponentov možno dospieť k záveru o tom, či regresná náhrada je primeraná. Aplikácia dvoch komponentov - výšky plnenia a miery jej percentuálneho zníženia a okolností, za ktorých došlo ku škode - nie je dostatočným podkladom pre záver o primeranosti regresnej náhrady. Je nevyhnutné aplikovať súčasne aj tretí komponent, t. j. konkrétne pomery toho, kto škodu spôsobil, lebo len tak možno dosiahnuť účel regresnej náhrady. Skúmanie pomerov toho, kto škodu spôsobil, umožní primerane určiť výšku regresnej náhrady tak, aby plnila výchovný (odstrašujúci) účinok, a vyhnúť sa tomu, aby výška regresnej náhrady nebola príliš nízka - keď nenaplní svoj účel a na druhej strane, aby nebola (ekonomicky) likvidačná“.

35. Ak na uvedené závery, ktoré vyslovili zhodne dva odlišné senáty súdu druhej inštancie pri skúmaní nárokov z totožného skutku (tej istej nehody), poukazoval sám žalobca a v konaní bolo preukázané, že žalovaný má pokles pracovnej schopnosti v porovnaní s bežnou osobou v rozsahu 70%, skoro celú dôchodkovú dávku poukazuje na úhradu regresných záväzkov z tejto nehody, tak súd nechápe logiku odkazu na zníženie regresného nároku vzhľadom na osobné, majetkové a sociálne pomery keď sám žalobca ich ignoruje. Totiž nie je právom a ani možnosťou súdu v tomto konaní a už vôbec nie žalobcovým právom, postihovať žalovaného za daný skutok. Žalovaného mohol postihnúť a uložiť mu trest jedine súd v trestnom konaní! Regresná náhrada môže mať odstrašujúci účel, čiastočne reparačný z dôvodu, že škode by bolo možné zodpovedným plnením povinností predísť, ale regresný nárok nemožno uplatňovať a odôvodňovať titulom spoločensky nebezpečného konania, pretože regresný nárok nesmie predstavovať trest pre toho, kto škodu spôsobil. Súd nespochybňuje regresné právo poisťovne (ak by hradila spôsobenú škodu), za daného stavu keď ostal žalovaný (hoc aj vlastným pričinením a vinou) invalidný, nie je schopný sa riadne zamestnať a dôchodkové a úrazové dávky dosahujú sociálne minimum, je nemajetný, hradí regresné nároky žalobcu a VŠZP, nároky spláca „snaží sa splniť uložené povinnosti“, je uloženie ďalšej regresnej náhrady skutočne likvidačné. Ak by ďalej splácal prípadný regresný nárok požadovaný žalobcom z celého dôchodku (bez zohľadnenia zvýšenia ale aj úrokov z omeškania) by uplatnený nárok splácal ďalších 13 rokov. Teda v danom stave by žalovaný do viac ako polovicu produktívneho veku splácal regresné nároky (ak by sa nezamestnal, nezostal by mu žiaden príjem na základné životné potreby). V prípade exekúcie by dokonca s najväčšou pravdepodobnosťou nebolo možné regresné nároky ani v časti uspokojiť, pretože zistený príjem nepresahuje nepostihnuteľnú časť, z ktorej nemožno vykonať zrážky.

36. Súd preto z vyššie uvedených dôvodov žalobu zamietol.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

40. Nakoľko žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu. O výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).